ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงาน

เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคำนิยามรูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงานวิจัยที่เป็นรายงานผู้ป่วย (Case Report) เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ และข้อ ๒๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานสายปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไปให้ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๙ ประกอบกับมติคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๙ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงานวิจัยที่เป็นรายงานผู้ป่วย (Case Report) ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ วุฒิสุทธิเมธาวี)

รองอธิการบดีฝ่ายแผนยุทธศาสตร์และธรรมาภิบาล

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๒ พ.ย. ๖๙ เวลา ๑๗:๓๕:๑๔ Personal PKI-LN

Signature Code : edKda-PnSkL-hWXrT-1AwRD

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่ และระดับคุณภาพของผลงาน
เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

คำนิยาม รูปแบบ การเผยแพร่และระดับคุณภาพ รายงานผู้ป่วย (Case Report)

๑. คำนิยาม

รายงานผู้ป่วย (Case Report) เป็นผลงานวิจัยประเภทหนึ่ง เป็นการนำเสนอ**ข้อมูลกรณีศึกษาของโรคหนึ่ง/ผู้ป่วยรายหนึ่ง**ที่มีอาการ การวินิจฉัย หรือการรักษาที่แปลกใหม่ พบค่อนข้างยาก หรือเป็น**กรณีศึกษาที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้** โดยครอบคลุมตั้งแต่ประวัติอาการ การตรวจร่างกาย การวินิจฉัย การรักษา และผลลัพธ์ โดยต้องปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย คำว่าผู้ป่วย ให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่วยด้วยโดยอนุโลม

๒. รูปแบบ

หัวข้อรายงานผู้ป่วย (Case report)

๑. ชื่อเรื่อง (title): กระชับ ชัดเจน น่าสนใจ สื่อถึงโรคหรือภาวะที่รายงาน

๒. ชื่อผู้เขียน พร้อมชื่อหน่วยงานที่ติดต่อ

๓. คำสำคัญ (keyword)

๔. บทคัดย่อ (abstract) สรุปภาพรวมไม่เกิน ๑๕๐-๒๐๐ คำ (ที่มา, สิ่งที่พบ, บทสรุป)

๕. บทนำ (introduction)

๕.๑ อธิบายความสำคัญของโรค และเหตุผลที่ต้องรายงานเคสนี้

๕.๒ วัตถุประสงค์

๕.๓ วิธีการจัดทำรายงาน

๕.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๕.๕ ข้อจำกัดของรายงาน

๖. รายงานผู้ป่วย (Case Presentation)

๖.๑ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วย (patient profile): อายุ, เพศ, อาชีพ (ถ้าเกี่ยวข้อง) โดยไม่ระบุชื่อจริง

๖.๒ อาการสำคัญ (chief complaint): อาการหลัก

๖.๓ ประวัติปัจจุบัน (present illness): ประวัติโรคประจำตัว ประวัติอดีต (past history) ประวัติส่วนตัว (personal history รวม socio-economic history ด้วย) ประวัติครอบครัว (Family history)

๖.๔ การตรวจร่างกายและการตรวจทางห้องปฏิบัติการ: ผลตรวจที่สำคัญ ผลเอกซเรย์ หรือผลเลือด

๖.๕ ข้อสรุปทางคลินิกที่สำคัญ (pertinent clinical summary – positive & negative)

๗. การรักษาและการติดตาม:

๗.๑ วิธีการบำบัด (therapeutic interventions)

๗.๒ การติดตามดูแล (follow-up)

๗.๓ ผลการดูแล รักษา (ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น)

๘. มุมมองคนไข้ (patient perspective) (ถ้ามี)

๙. การยินยอมอนุญาตของคนไข้ (informed consent)

๑๐. อภิปราย (discussion): สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเคสนี้ เปรียบเทียบกับวรรณกรรมหรือรายงานอื่นที่มีอยู่

๑๑. บทสรุป (conclusion): ข้อสรุปสุดท้ายและข้อเสนอแนะจากการศึกษา

๑๒. เอกสารอ้างอิง (references): อ้างอิงตามรูปแบบอ้างอิงตามรูปแบบ APA 7th edition

เอกสารประกอบ

๑. ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย (IRB) จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์/สัตว์

๒. หนังสือแสดงเจตนายินยอมให้นำรายงานผู้ป่วยไปลงตีพิมพ์ (informed consent) ยกเว้นสัตว์ป่วย

๓. หนังสือแสดงเจตนายินยอมจากหัวหน้าหน่วยงานเพื่อการเผยแพร่หรือตีพิมพ์

๓. การเผยแพร่

ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ผลงานวิจัยที่เป็นรายงานผู้ป่วย (Case Report) เพื่อขอกำหนดตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ จะต้องเผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ผลงานวิจัยที่เป็นรายงานผู้ป่วย (Case Report) เพื่อขอกำหนดตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ จะต้องเผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ หรือระดับชาติ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ตำแหน่งระดับชำนาญการ เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(๑) เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น เช่น เว็บไซด์ หรือซีดีรอม ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

(๒) เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ

(๓) นำเสนอบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการและนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (proceeding) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

(๔) เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาวเป็นเล่มหนังสือ และส่งเผยแพร่หน่วยงานภายในและหรือภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง มาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน ซึ่งการเผยแพร่ได้ผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๕) เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่างๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิทยฐานะทางวิชาชีพรับรอง ซึ่งก่อนเผยแพร่ได้ผ่านผ่านกระบวนประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานของตำแหน่ง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนซึ่งหน่วยงานแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานวิจัย” นั้นแล้วการนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำเสนอขอแต่ตั้งขึ้นดำรงตำแหน่งสูงขึ้นและให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

๔. ระดับคุณภาพ

ระดับคุณภาพ	ลักษณะคุณภาพของผลงาน
ต่ำกว่าระดับดี	คุณภาพไม่ถึงระดับดี
ดี	(๑) เป็นกรณีศึกษาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ รายงานผู้ป่วย (case presentation) การรักษาและการติดตาม มุมมองคนไข้ (patient perspective) (ถ้ามี) การยินยอมอนุญาตของคนไข้ (informed consent) อภิปราย (discussion) บทสรุป (conclusion) เอกสารอ้างอิง (references): (๒) มีเนื้อหาและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานในหน้าที่ความรับผิดชอบ หรืองานของหน่วยงาน หรือสายงานวิชาชีพ
ดีมาก	**ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง** (๑) เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลที่ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ (๒) เป็นประโยชน์ด้านวิชาการในสายงาน/สาขาวิชาชีพอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย
ดีเด่น	**ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง** (๑) เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง และมีการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้ง จนทำให้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความก้าวหน้าในสายงาน/สาขาวิชาชีพอย่างชัดเจน (๒) เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในสายงาน/สาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ